Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

80

non pertransiuit. Nunc vero qm
iam resurrendo transierat et
adiecerat pertransiuit utique ascen
dendo merito et etiam ista non
transiisset sed pertransiisse perhi
bent que tunc quidem fide et
deuotione ad celos usque setuta e
Igitur credere resurrectorem tri
ue est credere etiam ascensum
pertransiuit. Et forte ut dixisset
mem de altera cum creature
nouerat illam istam non noue
rat. Ego qd' sibi deerat mstrue
ta ab illis quia scilicet qui resur
rexerat etiam ascendisset ascen
dit et ipa pariter hoc est pertin
ut et inuenit. Quod in inuenit
pertingens mente. vbi ille cor
pore est Paululum tum pertran
sissem eos. Et bene eos. Nam tam
ipsos qm cetera membra sua q
sunt super terram caput nrm
premitis precessit duobus atq tri
tendit resurrectione ut iam dicis
et ascensione. Item primitie x
Qz si ille precessit et fides nostra
vbi eum illa eum non sequeret
Si ascenderit in celum ipa illuc
est si descenderit ad infernum
adest. Et si sumpserit pennas
suas diluculo et habitauerit in
extremis maris. Illuc ait ma
tua deducet me et tenebit me
dexterra tua. Nonne denique sdm
hanc omps et summe bonus pater
sponsi consuscitauit et consedere
fecit in celestibus. Atque hoc pro
eo qd dixit ecclia quia pertran
siuit eos qm et semet pertransiit
fide stans quo necdum re ipsa
perueniet quebitcor et illud pla
num tunc et pertransisse potius
qm transisse dicere maluit. Et
nos transeamus ad ea que sequu
tur. Semel eum nec dimittam
donec introducam illum in domu
matris mee et in cubiculum trem
tricis mee. Ista est. Et tunc et de
inceps non deficit tms xpianu
nec fides de terra nec caritas
de ecclia. Venerunt flumina fla
uerunt venti et impetrerunt in
eam et non cecidit eo q esset fu
data supra firmam petram
petra autem erat xps. Itaq nec
verbositate philosophorum nc
cauillationibus hereticorum nc tyra
nis persecutorum potuit ista a
potest aliqn separari a caritate
dei que est in xpo Ihu adeo forti
ter tenet quem dilexit anima sua
adeo illi adherere bonum est. Glu
tino bonum est aut ysacas Quod
tenatius gluetino qd' nec aquis
eluitur nec ventis dissoluitur
nec scinditur gladys. Denique aque
multe non potuerunt extinguere
caritatem. Semel eum nec dimit
tam. Et sctus priarcha Non te di
quit dimittam nisi benedixeris
mihi. Ista ista eum non uult di
mittere. Et forte magis qm pri